

N:o 16.

Ank. till Riksd. kansli den 24 februari 1902, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 61 § i förordningen om landsting den 21 mars 1862.

Andra Kammaren har till förberedande behandling af lagutskottet hänvisat en af herr O. E. Gädde inom nämnda kammare afgifven motion, n:o 78, af följande lydelse:

»I 61 § af Kongl. Maj:ts nådiga förordning om landsting den 21 mars 1862 är föreskrifvet, att ett sammandrag af protokollen, innehållande de fattade besluten jemte uppgift på antalet ledamöter, som i hvarje beslut deltagit, m. m., skall tryckas och till länets kommuner med ett exemplar till hvar af dem utdelas samt från predikstolen kungöras.

Uppläsandet af dessa handlingar, som plägar taga synnerligen lång tid i anspråk, understundom en timme och ännu mera, sker oftast för tomma kyrkan, enär kyrkobesökande vanligen ej ha tålamod att så länge stanna kvar i kyrkan för åhörandet af kungörelser, som för många ej kunna vara af intresse; sålunda är det endast kyrkobetjeningen, som vid uppläsandet är närvarande.

För en prest, som har lång väg till kyrkan och skall förrätta högmessa och andra i samband dermed stående kyrkliga förrättningar, är uppläsandet af förenämnda handlingar i deras helhet särdeles ansträngande och likväl till föga gagn för allmänheten. Den förändring i ofvan om-

förmälda kongl. förordning synes mig därför lämpligen kunna vidtagas, att det deri föreskrifna kungörandet inskränktes till ett omnämnande af att handlingarne i fråga vore ankomna och funnes i arkivet eller å annat ställe, t. ex. hos kommunalstämmans ordförande, tillgängliga för påseende. På grund af hvad som sålunda anförts, vågar jag vördsamt föreslå, att Riksdagen ville besluta om sådan ändring af nu gällande bestämmelse i § 61 i kongl. förordningen om landsting den 21 mars 1862, att från predikstolen endast skall kungöras, att landstingets handlingar äro ankomna och finnas under viss tid för påseende tillgängliga hos kommunalstämmans ordförande.»

61 § i förordningen om landsting den 21 mars 1862 lyder sålunda:

»Innan landstinget åtskiljes, skola samtliga protokollen vara justerade.

Ett sammandrag af protokollen — innehållande de fattade besluten, jemte uppgift på antalet ledamöter, som i hvarje beslut deltagit, och, der omröstning egt rum, på antalet af dem, som röstat för och emot, äfvensom öfversigt af de för det nästkommande året beslutade utgifter och beräknade inkomster, tillika upptagande den summa, som skall på länets invånare uttaxeras, och grunden för densamma fördelning — bör vid landstingets afslutande vara uppsatt och af dess ordförande och ledamöter underskrifvet.

Dessa handlingar böra på landstingskassans bekostnad skynsamligen tryckas och till länets kommuner, med ett exemplar till hvar af dem, utdelas samt der från predikstolen kungöras.»

Utskottet, som anser sig icke kunna tillstyrka bifall till förvarande motion, erinrar härvid till en början derom, att det i ofvan anförda § föreskrifna kungörandet i allmänhet förekommer endast en gång om året, och att i följd häraf det med detsamma för presterskapet förenade besvär i hvarje fall ej är af någon större betydelse. Vida mera betungande torde den kungörelseskyldighet vara, som följer af bestämmelserna i 23 § af förordningen om kommunalstyrelse på landet samt i 17 § af förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd, enligt hvilka det protokoll, som föres vid kommunal- och kyrkostämma, skall, sedan det justerats, nästa sön- eller helgdag, då gudstjenst hålles, från predik-

stolen uppläsas. I dessa senare stadganden har dock motionären ej förutsatt någon ändring.

Dessutom håller utskottet före, att, äfven om landstingets beslut ej hafva samma omedelbara intresse eller betydelse för den enskilde som de beslut, hvilka i borgerligt eller kyrkligt hänseende röra den egna kommunen, det dock för mången är önskvärdt att genom det föreskrifna uppläsandet i kyrkan af ifrågavarande sammandrag utan kostnader eller besvär erhålla kännedom om de dock ofta viktiga beslut och åtgärder, som deri omnämnas. Åtminstone på landsbygden torde ifrågavarande kungörande ofta nog följas af intresserade åhörare.

Uppmärksammas bör slutligen, att kungörandet i kyrka på ifrågavarande sätt af ett sammandrag af landstings protokoll enligt 62 § af landstingsförordningen har den betydelse, att tiden för anförande af besvär mot landstings beslut löper från den dag sådant kungörande skett, samt att alltså en sådan ändring som den af motionären föreslagna förutsätter en förändring af 62 § i öfverensstämmelse dermed. Detta synes motionären hafva förbisett.

På grund af hvad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 februari 1902.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.
